



Arrest

**nr. 41 383 van 2 april 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 1 april 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 maart 2010 tot weigering van de toegang en terughouding aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 31 maart 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 april 2009 om 10 uur 00 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. GUL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 31 maart toe op de luchthaven van Zaventem, met een Turks paspoort voorzien van een visum voor de duur van 30 dagen.

1.2. Verzoekster werd bij aankomst geïnterpelleerd door de diensten van Federale Politie

1.3. Op 31 maart 2010 trof de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van de toegang en terugdrijving. Verzoekster werd hiervan op diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“Op 25 maart 2010 om 7.15 uur, is bij grensdoorlaatpost DAC LPA BRU NAT GC/VVR, Luchthaven Zaventem,, door ondergetekende Inp E.(...) T.(...) de heer/mevrouw (...) komend uit ANKARA met Turkish Airlines TK 1936 (...) in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om volgende redenen:

** (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1^o/2^o)*
HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT DOOR ONZE DIENSTEN VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.
(dossier Nr : (...))
BETROKKENE BESCHIKT HIERDOOR NIET MEER OVER EEN GELDIG GRENS OVERSCHRIJDEND REISDOCUMENT

** (B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1^o/2^o)*
zie A

** (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1^o/2^o)*
zie A
(...)”

2.2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Krachtens artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een overheidsbeslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoekers dienen dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én een uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

2.2. Er kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze bepaling dient zo te worden geïnterpreteerd dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (RvS 26 oktober 2001, nr. 100.400). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekster aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoekster dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002., nr. 107.797).

2.3. Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoekster het volgende aan:

“De teruggrijping van verzoekster zal een ernstig nadeel in haar hoofde meebrengen, daar zij haar vakantie dient te onderbreken, haar familieleden in België niet kan bezoeken en zo ook haar pasgeboren neefje niet kan zien. Verzoekster is immers getraumatiseerd door het feit dat zij met zulke zware tenlasteleggingen wordt beschuldigd en opgesloten zit.”

2.4. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij niet zelf verantwoordelijk mag zijn voor het nadeel dat zij beweert te ondergaan (RvS 7 mei 2008, nr. 182.732). In casu had verzoekster gebruik gemaakt van een paspoort waarop de geboortedatum werd overschreven. De vaststellingen, opgenomen in het proces-verbaal dat zich in het administratief dossier bevindt en die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, blijven gehandhaafd tot bewijs van het tegendeel.

2.5. Verzoekster tracht haar geboortedatum te bewijzen aan de hand van haar Turkse identiteitskaart en allerhande documenten die betrekking hebben op de burgerlijke stand. Deze gegevens worden echter niet betwist. Ter terechtzitting verklaart verzoekster niet zelf de overschrijvingen te hebben aangebracht. Verzoekster weerlegt echter de vastgestelde vervalsing van het door haar gebruikte reisdocument niet door het bewijs van de authenticiteit ervan te leveren. Bijgevolg heeft verzoekster het nadeel dat ze ingevolge de beslissing van weigering van toegang en teruggrijping inroept, in de eerste plaats aan haar eigen optreden te danken (cf. RvS 11 maart 2004, nr. 129.169). Bovendien kan, zoals de verwerende partij in haar nota terecht opwerpt, het ingeroepen nadeel worden hersteld door een nieuwe vakantie te plannen, een nieuwe visum aan te vragen en met geldige reisdocumenten af te reizen. Verzoekster maakt het moeilijk ter herstellen karakter van haar nadeel niet aannemelijk.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. VAN HULLEBUS, (toegevoegd)griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN HULLEBUS

F. TAMBORIJN